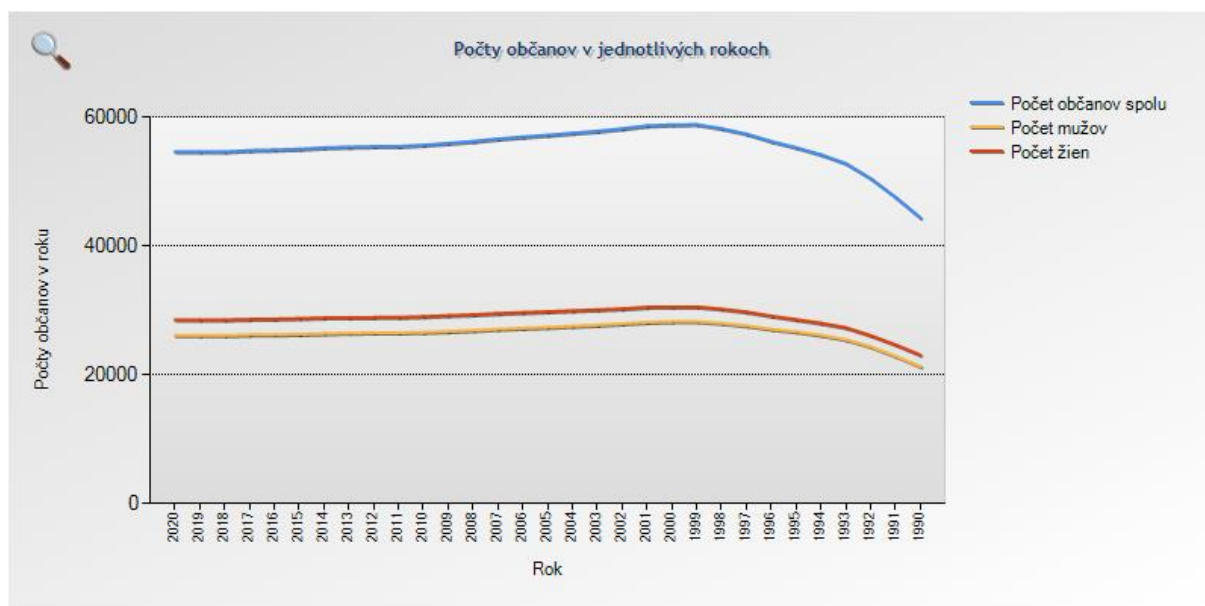

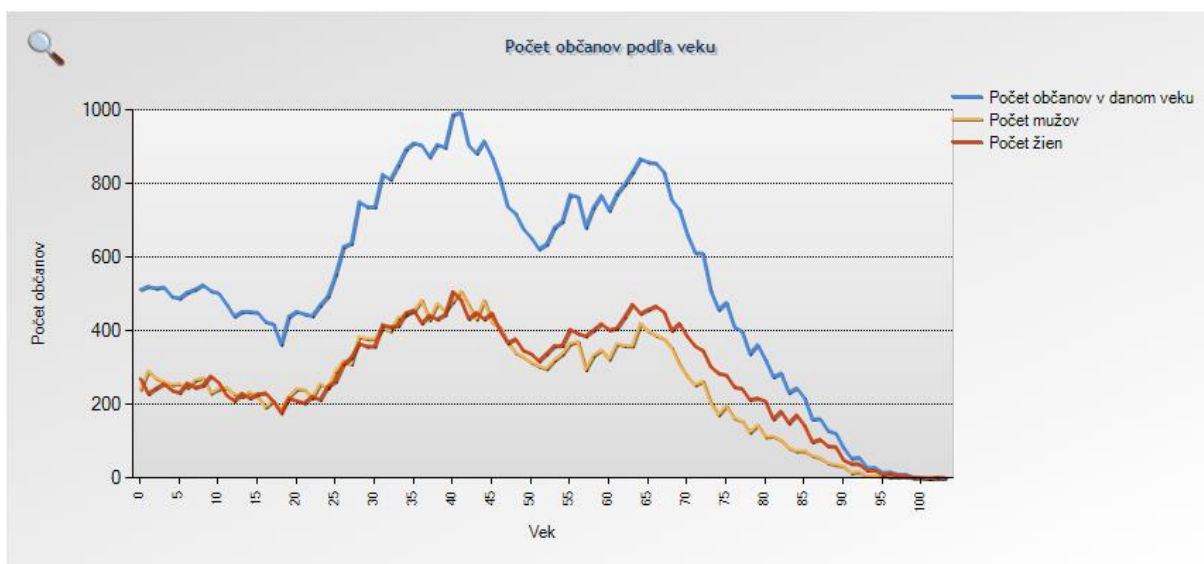
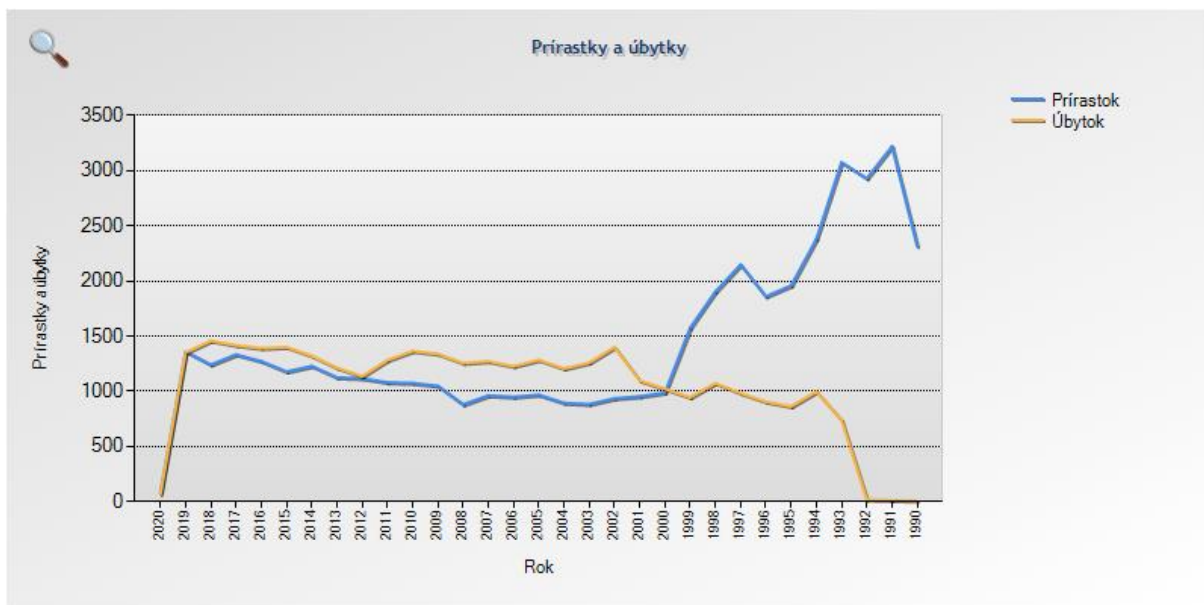
2.Obyvateľstvo

2.1 Demografický vývoj v roku 2019

K 31. decembru 2019 bolo na trvalý pobyt v Trenčíne prihlásených **54 696 obyvateľov**. Oproti minulému roku mesto zaznamenalo pokles len o 9 občanov – k 31. decembru 2018 mal Trenčín 54 705 obyvateľov. V roku 2019 sa z Trenčína **odstáhlo 800 ľudí** a o trvalý pobyt **požiadalo 844 osôb**. V priebehu roku 2019 **zomrelo 559 Trenčanov**.

V roku 2019 bolo v Trenčíne uzatvorených **309 sobášov**. Z nich bolo **110 cirkevných** a **193 civilných**. Mesto eviduje **131 rozvodov**. Toto číslo sa však netýka len Trenčanov, mesto eviduje rozvody párov, ktoré sa v Trenčíne zosobášili. Vo viacerých prípadoch šlo o občanov iných miest či obcí. Priemerný vek občanov s trvalým pobytom v Trenčíne je 43,89 roka. Desať najčastejších mužských priezvisk v Trenčíne: Ševčík, Kováč, Straka, Baláž, Gavenda, Kováčik, Horňák, Minárik, Dobiaš a Liška. Desať najčastejších ženských priezvisk: Ševčíková, Kováčiková, Balážová, Dobiašová, Mináriková, Gavenková, Kováčová, Fraňová, Lišková a Straková.

Pôrodnosť v roku 2019

V roku 2019 sa **narodilo 537** nových Trenčanov, z toho **258 chlapcov** a **279 dievčat**. Najčastejšie mená, ktoré rodičia svojim deťom dali, boli Jakub, Michal, Adam a u dievčat Ema, Nina, Viktória.

Na Gynekologicko-pôrodníckej klinike Fakultnej nemocnice v Trenčíne sa v roku 2019 celkovo narodilo 2527 detí, z toho 1273 chlapcov a 1254 dievčat. Narodilo sa 50 dvojčiek.

„V priebehu roka 2019 sme získali dva nové ultrazvukové prístroje. Vzhľadom k významnému nárastu pôrodov na 2477 sme vybudovali novú pôrodnú izbu - tentokrát zelenú. Na pôrodnej sále tak máme už päť samostatných farebne rôznych pôrodných izieb. Na oddelení gynekológie sa zrekonštruovala pooperačná izba,“ informoval o modernizácii kliniky jej prednosta a primár **Peter Kaščák**.

Vyjadril sa aj k ďalším plánom a predsavzatiam súvisiacim s klinikou:

„V prvom rade chceme udržať kvalitnú a bezpečnú zdravotnú starostlivosť dostupnú pre pacientky, rodičky a tehotné nielen z trenčianskeho regiónu. Sme zaviazaní dôverou, ktorú naša klinika získala v posledných rokoch. Verím, že budeme naďalej držať krok s najmodernejšími postupmi v diagnostike, operačnej gynekológii i pôrodníctve. Súčasne by sme radi získali titul Baby friendly hospital, nakoľko túto filozofiu aj bez platnej oficiálnej plakety vyznávame a robíme všetky kroky, ktoré sú z hľadiska aktuálneho pohľadu na rodičku a novorodenca považované za správne a prospešné.“

Petra Kaščáka teší, že jeho klinika v roku 2019 znovu obhájila titul najlepšej pôrodnice na Slovensku.

„Výsledky našej práce sme prezentovali nielen na slovenských a českých odborných podujatiach, ale naše prednášky

zazneli aj na európskych a svetových kongresoch,“ uzavrel hodnotenie roka 2019 Peter Kaščák.

2.2 Úmrtia významných osobností

Zomrela bývalá hádzanárka Helena Mičátková († 05.02.2019)

Rodáčka z Nemšovej **Helena Mičátková** (rod. Buchcárová)

zomrela v utorok 5. februára po krátkej a zákernej chorobe vo veku nedožitých 66 rokov. Ľavá spojka HK AS Trenčín bola jednou z najlepších hádzanárokov klubu v sedemdesiatych rokoch.

S hádzanou začala na základnej škole v Nemšovej. Už v deviatom ročníku prišla do trenčianskeho dorastu k trénerovi

Františkovi Bučkovi, kde patrila k obávaným strelkyniam a výrazne sa podieľala na úspechoch tohto družstva.

Pod vedením trénera **Andreja Slavinského** patrila k najlepším hráčkam aj v družstve žien, kde pôsobila celé desaťročie. Trenčínku ostala verná celú svoju hráčsku kariéru. Bola juniorskou aj ženskou reprezentantkou Československa a účastníčkou MS 1973 v Juhoslávii.

www.sme.sk 12.02.2019

Pomocná evidencia 099/1/2019

Zomrel karikaturista Ladislav Belica (†16.03.2019)

Známy trenčiansky karikaturista, ilustrátor a autor epigramov **Ladislav Belica** zomrel v sobotu 16. marca vo veku 59 rokov. Svet kresleného humoru a dobrej nálady osirel. Ladislav Belica prehral nerovný boj s chorobou.

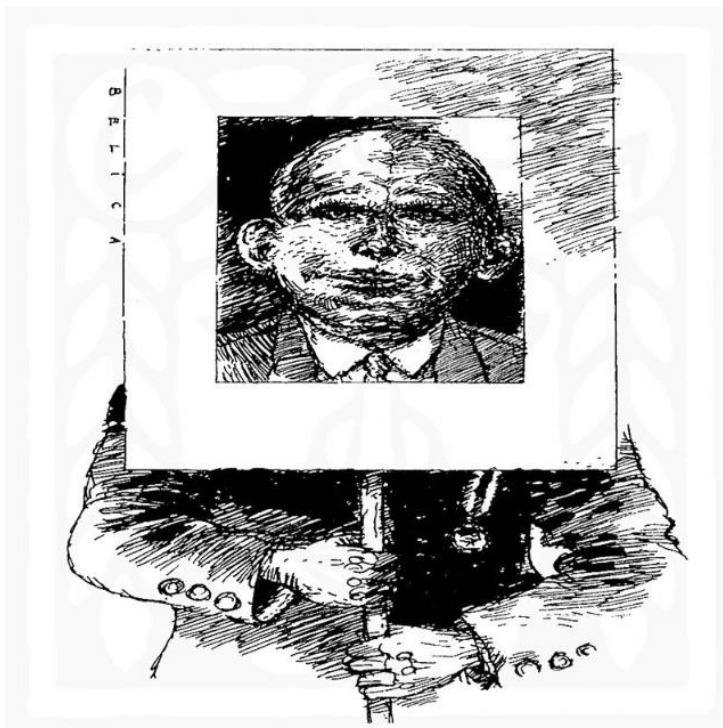
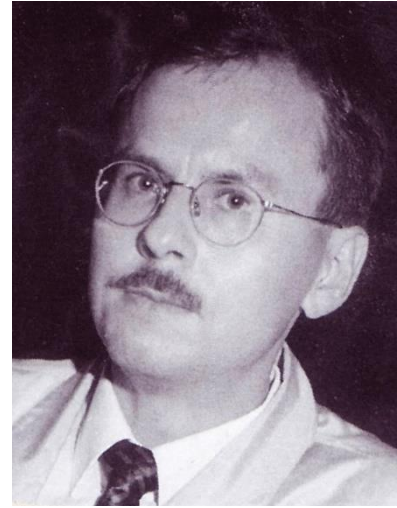
Fantastická krajina karikatúry, ilustrácií a kresleného humoru ho očarila už v jeho detstve a svojej výtvarnej vášne sa nikdy nevzdal. Vďaka jeho ilustráciám a kreslenému humoru sme aj negatívne prvky dnešných dní, ľudí i súčasnej spoločnosti mohli vidieť veselými očami. Niet preto divu, že výtvarné práce Ladislava Belicu získali množstvo ocenení na súťažiach kresleného humoru doma i v zahraničí.

Ladislav Belica sa narodil 12. novembra 1959 v Prostějove. Jeho život bol však navždy spojený s našim krajským mestom

– Trenčínom, kde dlhé roky žil a tvoril. Po štúdiu na Strednej hotelovej škole v Piešťanoch (1974 – 1979) získal výtvarné vzdelanie počas súkromného štúdia v ateliéri u V. Kulhánka v Prahe.

Hoci pracoval najskôr ako čašník na Slovensku i v Rakúsku a neskôr bol zamestnaný ako účtovník v gastro-

nomickej firme, bol celý jeho život spojený s výtvarným

umením. Napriek tomu, že kreslil veľmi aktívne už od detstva, oficiálne začal publikovať až po roku 1982.

Prvý kreslený vtip mal uverejnený v časopise Ježek. Odvtedy boli jeho karikatúry uverejnené vo vyše dvadsiatich domácich a zahraničných časopisoch venujúcich sa kreslenému humoru. Rád svoj kreslený humor predstavoval aj na festivaloch karikatúry. Bol častým vystavovateľom aj na známej súťaži Novomestský osten v Novom Meste nad Váhom. Aj preto mu patrí čestné miesto v rozsiahlej monografii Slovenský kreslený humor a satira.

Okrem karikatúry sa vo výraznej miere venoval aj tvorbe ilustrácií. Jeho ilustrácie mali možnosť obdivovať aj čitatelia viacerých kníh. Bol tiež členom Slovenskej únie karikaturistov.

www.sme.sk 25.03.2019

Pomocná evidencia 219/1/2019

Zomrel novinár a publicista Štefan Šicko († 18.03.2019)

Dlhoročný šéfredaktor Trenčianskych novín **Štefan Šicko** zomrel po krátkej chorobe 18. marca v Trenčíne vo veku 83 rokov. Šéfredaktor Trenčianskych novín, publicista, básnik, novinár. Ale predovšetkým skvelý, láskavý a milý človek.

Taký bol Štefan Šicko. Muž, vďaka ktorého pútavým reportážam dosahovali noviny takmer dvadsaťtisícovú čítanosť. Novinár, ktorý prežil v redakcii dva prevratové roky 1968 a 1989. Nikdy sa nedal zo svojej cesty spravodlivosti a čestnosti uhnúť a zlomiť. Novinár, vďaka ktorému vyšli mimoriadne Trenčianske noviny aj v čase, keď nás v roku 1968 obsadzovali cudzie okupačné vojská.

Nemal strach a bol vzorom pre mnohé generácie mladých žurnalistov. Celých 31 rokov svojho života (1960-1991) obetoval Trenčianskym novinám. Nielen rodina a jeho známi, ale aj

jeho čitatelia, kolegovia a žurnalistickí nasledovníci na neho nikdy nezabudnú.

Kálnický rodák Štefan Šicko bol neoddeliteľnou súčasťou Trenčianskych novín v rokoch 1960 až 1991. Venoval sa spravodajstvu, publicistike i profilom významných trenčianskych dejateľov. Zaoberal sa aj históriou a vypracoval dejiny nášho okresu. V 50. rokoch začínať poéziou, písal pre podnikový časopis Jemnomechanik (1954-55) v Starej Turej.

V devätnástke sa stal najmladším vedúcim redaktorom a získané skúsenosti mu po vojne otvorili v roku 1958 cestu do Okresných roľníckych novín Považan v Novom Meste nad Váhom. Tie sa v roku 1960 zlúčili s Trenčianskymi novinami, v ktorých pracoval až do roku 1991.

Šickove tvorivé kvality ho napokon na dvadsať rokov posadili na miesto šéfredaktora. Pod jeho vedením boli desaťročie považované „Trenčianky“ za jedny z najlepších regionálnych novín na Slovensku. Jeho žurnalistická odvaha sa zaskvela aj v roku 1968. Redakcia Trenčianskych novín odsúdila okupáciu Československa.

„V priebehu jedného týždňa sme vydali v zložitých podmienkach štyri mimoriadne čísla. Tlačiareň bola hermeticky uzavretá. Čísla sme tajne cez dieru v pletive premiestnili do susednej budovy požiarneho útvaru. Požiarnici nám pomohli zabezpečiť ich rozvoz po celom okrese,“ spomínal na krízové roky pred ôsmimi rokmi Štefan Šicko.

Normalizačné časy zasiahli aj do jeho života a mnoho členov redakcie pocítlo na vlastnej koži porážku Pražskej jari. Časy neslobody v zložitom období boli jediným momentom, kedy sa chcel Štefan Šicko so žurnalistikou rozlúčiť. V roku 1989 sa mu podarilo medzi prvými priamo z tribúny verejne podporiť revolučný proces. Z úst organizátorov mítingu vtedy zaznelo: „Aj Trenčianske noviny idú s nami!“.

Štefan Šicko sa etabloval aj na literárnom poli. Básne publikoval v Smene, Mladej tvorbe a rôznych almanachoch. Jeho poézia bola vydaná v knižke „Rozhovory s časom“. Faktografické myslenie pretavil do monografie Kálnica a publikácie „Sto rokov ochotníckeho divadla“. Vďaka jeho entuziazmu vznikol v roku 1962 aj zborník začínajúcich autorov Trenčianskeho okresu s názvom „V ústrety životu“.

Jeho novinárske gény zdedila po ňom dcéra i vnučka. Dcéra **Ľuboslava Sedláková** bola dlhoročnou šéfredaktorkou najčítanejšieho regionálneho týždenníka MY Trenčianske noviny, do ktorého svojho času zaujímavými reportážami prispievala aj jeho vnučka Zuzana.

www.sme.sk 20.03.2019

Pomocná evidencia 209/1/2019

Zomrel bývalý trenčiansky futbalista Štefan Rebro († 29.04.2019)

Bývalý futbalista Jednoty Trenčín a Spartaka Považská Bystrica **Štefan Rebro** zomrel po dlhej chorobe vo veku 78 rokov v pondelok 29. apríla. Rodák z Dubnice nad Váhom hrával počas vojenčiny v Komárne a v Brezne. Bol obávaným tvrdým strelcom. V drese trenčianskej Jednoty hrával 1. československú ligu. Na trávniku i mimo neho bol veľkým džentlmenom.

www.astrencin.sk 29.04.2019

Pomocná evidencia 317/2/2019

Zomrel akademický maliar Rudolf Moško († 03.05.2019)

Náš región navždy opustila významná výtvarná legenda. Popredný trenčiansky akademický maliar **Rudolf Moško** zomrel v piatok 3. mája vo veku 92 rokov. Svojou tvorbou ovplyvnil výtvarný život mnohých generácií nielen v Trenčíne.

Jeho zmyselne oblé a ladné výtvarné krivky pretavené do fascinujúcej podoby predovšetkým zeleno-modrých krajíniek pútali desaťročia mi-

lovníkov výtvarného umenia mnohých generácií. Baladické zachytenie prírody, zaujímavé konfigurácie domov a ich architektúry či netradičné zátišia, geometrické kompozície, akty žien i kresby ceruzou dominovali v tvorbe tohto uznávaného akademického maliara.

Rudolf Moško sa narodil 22. septembra 1926 v Dobrej pri Trenčíne. Patril k najvýznamnejším a najvyhranenejším osobnostiam pôsobiacim v širšom kontexte ako trenčianskom. Po absolvovaní vysokoškolského štúdia oddelenia kreslenia a maľovania na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave sa celý život venoval maľbe a kresbe. Od roku 1940 žil a tvoril v Trenčíne.

Vášnivý vzťah k turistike sa v dielach Rudolfa Moška premietol aj k jeho výtvarnému nazeraniu na slovenskú krajinu. V neskoršom období majestátnosti prírody rád dopĺňal aj obrazmi s neobvyklou konfiguráciou domov s príznačným hranatým tvaroslovím.

Aj pre originalitu a nevšednosť svojich diel prerazil svojou tvorbou na výstavách doma i v zahraničí. Jeho diela videli milovníci umenia na individuálnych výstavách vo Francúzsku, Rakúsku, Rusku, Poľsku, na Kube, v Nemecku i Maďarsku.

Rozsiahle individuálne výstavy Rudolfa Moška sme mohli vidieť aj v slovenských mestách. Nechýbali medzi nimi Bratislava, Trenčín, Košice, Nitra, Banská Bystrica či Martin.

Výtvarné i farebne kultivované diela Rudolfa Moška boli osobnou maliarskou výpoveďou o krajine domova i citlivými sondami do ľudského vnútra. Do autorovej tvorby sa výrazným spôsobom premietlo aj

plné prežívanie okolitého sveta a jeho obrovská výtvarná citlivosť.

„Najhoršie je začínať. Prvé kroky pri vzniku obrazu sú vždy najťažšie. Niekedy aj pol dňa pozerám na prázdne plátno, kým sa rozbehnem,“ vyznal sa Rudolf Moško pre naše noviny počas svojej poslednej rozsiahlej výstavy pri príležitosti jeho 90-tich narodenín v Galérii M. A. Bazovského pred tromi rokmi.

Savojskú krajinu, staré horárne, sady, čierne stodoly, Vrátnu, Opatovú, Kálnickú dolinu, Trenčiansky hrad, osamelé stromy, Vršatec, kostoly z Normandie, červené strechy, krásne ženy, dedinčanky, dievčatá, ale aj staré duby i staré grúne premenil Rudolf Moško prostredníctvom šikovných rúk a pestrých farieb na neopakovateľné olejomalby či kresby ceruzou.

Jeho neodolateľné krajiny v pokojných mäkkých krivkách i v geometrických tvaroch boli magickým priestorom plným farby, energie, poézie a harmónie. V nich sa budeme môcť

navždy ukryť pred nepohodou sveta aj po smrti uznávaného autora. Rudolf Moško mal hory i krajinu trvalo zafixované v spomienkach, zážitkoch a pocitoch.

„Bytostný krajinár mal prírodu zažitú z pravidelných potuliek po slovenských vrchoch a horách a krajina sa celý život do jeho diel drala cez okná ateliéru, do ktorého každodenne chodil,“ pripomenula **Danica Lovišková**, bývalá riaditeľka Galérie M. A. Bazovského, ktorá sa tvorbou Rudolfa Moška detailne zaoberala.

Okrem obrovského množstva malieb a kresieb realizoval Rudolf Moško v období 1960 - 1988 monumentálne diela pre architektúru. Tvoril sgrafitá, štukolustrá, reliéfy, kamenné a betónové objekty i keramické mozaiky. Rudolf Moško vždy fascinoval nadčasovosťou a sviežosťou, pripomínal krásu každodennej obyčajnosti a navádzal nás uctievať si prirodzenú hierarchiu hodnôt.

Rudolf Moško bol výtvarne veľmi aktívny aj vo svojom vysokom veku. Rozlúčme sa s ním navždy krásnym vyznaním, ktoré povedal na konci roku 2016: „Robím to, čo chcem robiť. A to, čo chcem robiť, chcem robiť dobre. Čím má človek viac rokov, tým má menej času.“

www.sme.sk 06.05.2019

Pomocná evidencia 340/1/2019

Zomrel fejtónista Peter Halák († 21.10.2019)

Skvelý trenčiansky fejtónista **Peter Halák** zomrel v pondelok 21. októbra vo veku 64 rokov. Počas svojej vyše štyridsať-ročnej literárnej a publicistickej kariéry napísal vyše dve tisíc fejtónov. Mnohé z nich publikoval aj na stránkach Trenčianskych novín. Tie najlepšie postrehy a príbehy zo života bežných ľudí sústredil do niekoľkých knižiek.

Fejtónista Peter Halák sa narodil v roku 1955 v Trenčíne. Po maturite na trenčianskom gymnáziu vyštudoval vysokoškolskú chémiu na Technickej univerzite v Bratislave. Od vysokoškolských čias sa venoval písaniu básní, fejtónov, glos a postrehov, ktoré publikoval v rôznych periodikách. Prvé básne

plné paródie o vysokoškolských pedagógoch začal písať na internáte počas prípravy na najťažšiu skúšku z organickej chémie.

Hlava mu z vedeckých poznatkov doslova prašťala, a tak hľadal úľavu v písaní básní plných humoru a satiry z vysokoškolského prostredia. Bol skvelý pozorovateľ. Citlivo vnímal okolitý svet a aj malá inšpirácia od blízkych susedov, kamarátov, ale aj náhodných ľudí či cestujúcich v autobuse i vo vlaku mu dala skvelú myšlienku napísať situačný príbeh, postreh či fejtón.

Svoje humoristické skratky si nenechával iba pre seba. Rád ich ponúkol čitateľom týždenníka Trenčianske noviny, či denníkov Sme, Pravda i ďalších novín.

V roku 2003 debutoval knižkou „Stručný sprievodca životom slameného vdovca“. Príbehy s humorným podtextom si dlhé roky značil do zošita, ktorý našla jeho manželka. Práve ona ho po prečítaní príbehov presvedčila k napísaniu výberu najlepších poviedok, postrehov a fejtónov.

„Stručný sprievodca životom slameného vdovca“ mapoval „ťažký“ život manželov, ktorých manželky prechodne zanechali ich osudu. Z tlačiarne vyšlo tisíc výtlačkov, ktoré sa beznádejne vypredali.

Po vydaní knižného debutu nezaspal na vavrínoch. Neustále písal nové postrehy zo života bežných ľudí, okorenené štipľavým podtextom či humornou zápletkou. Rád zavrátal aj do problémových vecí s cieľom rozviesť spoločenskú diskusiu. Už v roku 2006 začal pripravovať tri nové knižné projekty pre dve publikácie.

Prvým bola dvojknihy s časťami „Z trenčianskych luhov a hájov“ s množstvom autorom vypočutých výrokov ľudí v netradičných životných situáciách.

V druhej časti dvojknihy boli zozbierané glosy, ktoré predtým vyšli v niektorom z médií. Tretia kniha dostala názov „Kúpeľné manželstvá“. Na rozdiel od debutu v nej Peter Halák nepopisoval iba manželov, ale aj príbehy manželiek, ktoré zažili v kúpeľoch, keď sa tam ocitli samotné.

„Pri písaní kníh mi ide o to, aby som v tejto nie najúsmevnejšej dobe priniesol čitateľovi úsmev,“ hovoril zosnulý fejtónista Peter Halák. Tým ľuďom, ktorí ho osobne poznali, zostane v spomienkach ako skromný, priateľský, pohodový a múdry človek.

www.sme.sk 21.10.2019

Pomocná evidencia 788/1/2019

Zomrel prvý rektor univerzity v Trenčíne Ivan Plander († 21.10.2019)

V sobotu 26. októbra nás vo veku 91 rokov opustil prvý rektor Trenčianskej univerzity **akademik Dr.h.c. prof. Ing. Ivan Plander, DrSc.**

Profesor Ivan Plander sa narodil 17. septembra 1928 a patril k významným priekopníkom informatiky a výpočtovej techniky na Slovensku. Bol spoluzakladateľom Ústavu technickej kybernetiky SAV, dlhoročným pracovníkom Slovenskej akadémie vied a riaditeľom Ústavu informatiky SAV.

V roku 1997 bol vtedajšou ministerkou školstva poverený výkonom funkcie štatutárneho orgánu Trenčianskej univerzity v Trenčíne a v rokoch 1998 – 2001 pôsobil ako prvý rektor Trenčianskej univerzity. Do roku 2010 pôsobil na Trenčianskej univerzite ako profesor na Fakulte mechatroniky. Aj v pokročilom veku sa venoval vede a v rokoch 2012 -2013 pracoval na univerzite ako odborný riešiteľ na projekte „Výskum technologickej základne pre návrh aplikácií využívania obnoviteľných zdrojov energie v praxi“.

V osobe profesora Ivana Plandra strácame významného vedca, výborného pedagóga, dobrého kolegu a tiež prvého rektora univerzity.

www.tnuad.sk 26.10.2019

Pomocná evidencia 806/1/2019